

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1642/2016
22.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници и радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Станимировић, адвокат из ..., против туженог Дечијег одмаралишта "ББ" ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1273/15 од 10.03.2016. године, у седници одржаној 22.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1273/15 од 10.03.2016. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1273/15 од 10.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 771/14 од 19.02.2015. године. Том првостепеном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. ... од 30.08.2012. године, којим му је отказан уговор о раду, а да се тужени обавезе да га врати на рад. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време од 31.07.2009. године, а сходно закљученом анексу уговора о раду обављао је послове лица за безбедност и здравље на раду. Након закључења боловања 31.05.2012. године, тужилац се није јавио на посао три узастопна радна дана, почев од 01.06.2012. године, закључно са 06.06.2012. године, а свој изостанак није оправдао. Дана 30.08.2012. године, тужени је на основу чл.179. тачка 2. Закона о раду и члана 61. Правилника о раду, тужиоцу отказао уговор о раду због учињене повреде радне обавезе-неоправдани изостанак са посла најмање три узастопна радна дана. Пре доношења отказног решења тужилац је 31.07.2012. године, упозорен на постојање разлога за отказ, које је уредно примио, али се на наводе из упозорења није изјаснио.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај побијаног решења и враћања на рад.

Правилник о раду туженог од 08.06.2009. године, у члану 61. тачка 1. прописује да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду ако својом кривицом учини повреду радне обавезе, између осталих, неоправдано изостајање са рада најмање три узастопна радна дана. Према Уговору о раду бр. ... који су странке закључиле 31.07.2009.године, запослени је у обавези да поступа у складу са општим и посебним актима послодавца, а уколико својом кривицом учини неку од повреда утврђених актима послодавца, престаје му радни однос.

Имајући у виду утврђену чињеницу да се тужилац након закључења боловања 31.05.2012. године, није јавио на посао три узастопна радна дана почев од 01.06.2012. године до 06.06.2012. године, а свој изостанак није оправдао, постојао је основ из члана 179. тачка 2. Закона о раду, у вези чл 61. тачка 1. Правилника о раду, за доношење решења о отказу уговора о раду. Решење је донето у законом прописаном року (чл.184. став 1.), од стране овлашћеног лица – директора тужене, а тужиоцу је правилно одређен датум престанка радног односа (06.06.2012.године), јер је истеком трећег радног дана неоправданог одсуства, настао основ за примену употребљеног отказног разлога. Тужилац је пре доношења решења, упозорен на постојање разлога за отказ (чл.180), па нема разлога за поништај отказног решења.

Како се ревизијом понављају жалбени разлози који су били предмет оцене другостепеног суда, чије разлоге у целости као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд, изостављено је детаљно образлагање ревизијске одлуке (члана 414. став 2. ЗПП), и одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић